

Dziennik Powszechny

W SOBOTĘ dnia 15 Października 1831 roku.

N^{ro} 281.

Część Urzędowa.

Dyrekcya Jeneralna Poczty Królestwa
Polskiego.

Uwładamia publiczność: iż z mocy wyższego rozporządzenia, poczty na trakty z Warszawy na Rawę, Piotrków, Widawę do Kalisza i do Częstochowy, od dnia 15 Października r. b. bieg swój zwyczajny rozpoczynają w Warszawie dnia 14 Października 1831.

Dyrektor Jeneralny Poczty.

W. Dobiecki.
Sekretarz Jeneralny,
Markowski.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

Gdy przez nastąpioną w dniu 20 Stycznia 1828 r. śmierć Jana Kurkiewicza współ wierzyciela kapitału złp. 7,000 na nieruchomości Nr. 1802 w Warszawie położoney, w dziale IV pod Nr. 4 zabezpieczonego, otworzył się spadek, przeto dla wszystkich interessentów do stawienia się termin sześć miesięcy na dzień 3 Lutego 1832 r. o godzinie 3 z południa w Kancellaryi Hypoteczney Województwa Mazowieckiego, celem przepisania tytułu wyznacza się.

w Warszawie dnia 27 Lipca 1831 roku.

Tomasz Rudnicki Reient.

LICYTACYE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

Urząd Muncypalny Miasta Stołecznego
Warszawy.

Podaje do wiadomości powszechny, że dnia 24 b. m. o godzinie 11 przed południem, odbywać się będzie w magazynie przy moście przed komitetem Nadzoru mostu plus licytacya na sprzedaż rozmaitych przedmiotów, jako to: Galaru, krypy małej, łańcuchów, bali używanych, świdrow, pił, toporów, pilników, szarpaków, latarni, sworzni, tropowników, dłu-tów, gagańców. Życzący sobie na bydz takich rzeczy, za które natychmiast zapłacić trzeba, zechcą się zgłosić w miejscu i czasie oznaczonym.

w Warszawie dnia 10 Października 1831.

Referendarz Stanu Prezydent,
J. Łaszczyński.
Sekretarz Jeneralny,
G. Jahółkowski.

Z upoważnienia Dyrekcji Jłney Poczty, re-skryptem z dnia 11 b. m. i r. do N. 9,244, uwładamia się ninieyszem publiczność: iż na dniu 18 b. m. i r. o godzinie 10 z rana, odbędzie się w domu Pocztowym głośna licytacya in plus na sprzedaż publiczną koni, bryczek i sprzętów do pocztalteryi połowey należących.

w Warszawie dnia 14 Października 1831.

Franciszek Kühnel.
2gi Inspektor Jłny Poczty.

LIST GOŃCZY.

Sąd Sprawiedliwości Karzący Województw
Krakowskiego i Sandomierskiego.

Wzywa wszelkie władze tak cywilne iako i wojskowe, ażeby Solomeą Łosową, za zbrodnią podpalenia na karę warownego więzienia lat dwunastu, zastrzonego pręgiem skazaną z lazaretu Kieleckiego, dokąd iako choro-bą cholera dotknięta oddana została, w d. 24 września r. b. zbiegłą śledzić i wrazie wy-sledzenia, pod mocną strażą do więzień kry-minalnych Kieleckich dostawić ją zechciaty. Rysopis osoby iey jest następujący:

Łosowa Salomea lat 40 maia, jest twa-rzy ściągłej, aczu niebieskich, włosów blond, wzrostu niernego, urodzona w wsi Lełowi-cach obwodzie Miechowskim, województwie Krakowskim, mieszkała tamże, ubrana była w czasie uciezki w kurtkę i spodnicę z sukna szarego, arezstantckiego, miała na głowie chust-kę białą.

Kielce d. 1 października 1831 r.

Prezes Wilczkowski.

Sekretarz Lange.

Część Nieurzędowa.

P O L S K A

z Warszawy 15 Października

— J. C. Mość Wielki Xiąże MICHAŁ, ra-czył oglądać wynalezioną przez Pana de Gi-rard tokarnią, do wyrabiania osad karabino-wych, urządzoną w gmachu Mennicznym. To-karnia ta ma na celu skrócenie znaczne czasu, potrzebnego do wyrabiania osad karabinaowych z drzewa, dotąd używanym sposobem.

— Na dniu wczorajszym przybyli do sto-licy tuteyszej, Jeneralowie *Frengel* i *Glassow*. Również i Jeneralny Konsul pruski w Warsza-wie Pan *Schmidt*, powrócił w dniu wczoraj-szym, po kilkumiesięczney nieobecności.

— Taxa mięsa wołowego została zniżoną przez rozporządzenie Urzędu Muncypalnego, wydane na dniu wczorajszym. Funt dobre-go wołowego mięsa przedawać się powinien po gr. 9.

— *Dostrzegacz Austryacki* donosi, iż roz-bitki korpusu *Rożyckiego*, w dniach 24, 25 i 26 z. m. weszły do granic Austryackich, pod Niepołomicami, Dworami, Oświęcimem i Pod-górzem.

— Wczoraj, znowu pokazała się luna około godziny 6 wieczorem, rozeszła się obszerniej niż przed dwoma tygodniami, lecz trwała kró-ciej; wieczór był tak parny iak wśród lata. Dziś rano o godzinie 4tej także się pokazała.

z Krakowa 1 Października.

— Jeneral porucznik *Rüdiger* wydał dnia wczorajszego następujące ogłoszenie: Stoso-wnie do rozporządzenia mego z dnia 28 Wrze-

śnia, mieli się zgłaszać officerowie, podoffice-rowie i żołnierze woyska Polskiego, w celu odsyłania ich do miasta Kielc lub za granice; gdy iednak widzę, iż znaczna liczba ich nie-zgłasza się do zapisu, widzę się zniewolonym ogłosić powtórnie, że wszyscy officerowie i woyskowi niższego stopnia z woyska Polskie-go, którzy uczynili zadosyć memu wezwaniu, zgłosili się i już są zapisani, powinni się iu-tro z południa o godzinie 4 powtórnie zgłosić w celu odestania ich do Kielc; ci zaś, którzy się ieszcze nie stawili, powinni się także iutro o godzinie 10 z rana stawić przed wyznaczonym przezemnie do tego Szefem mego Sztabu puł-kownikiem *Stich*; gdyż wrazie przeciwnym oddziały wojskowe i władze policyjne otrzy-maia zlecenie arestowania ich. Gospodarze domu przyjmiający takich ludzi bez doniesie-nia o tem władzom, ściaigaią na siebie ciężką odpowiedzialność. Również przypomnieć mu-szę iż z rozkazu JO. Feldmarszałka PASKIEWI-CZA Xięcia WARSZAWSKIEGO Hr. ERYWANSKIE-Go, urzędnicy z Królestwa Polskiego, iakiego bądź stopnia zostaiący w Krakowie lub tego obwodzie, iutro o godzinie 3 z południa, zgło-sić się powinni w biurze Cesarsko Rossyiskie-go poselstwa w Krakowie.

— Dyrekcya Policyi miasta Krakowa ogła-sza, iż obywatele i mieszkańcy tamteysi, z wyższego rozkazu powinni niezwłocznie mel-dować w policyi wszelkie osoby przybywaią-ce i wyiezdżaiące, z ostrzeżeniem, iż każdy właściciel domu, nie dopełniający tego prze-pisu, pociągnięty będzie do ścisley odpowie-dzialności. Właściciele domów powinoi tak-że zawiadomić wszystkich mieszkaiących u nich wojskowych i cywilnych, którzy nale-żeli do rewolucyi, aby się udali do sztabu woysk Ces. Rossyiskich i tam podali swe na-zwiska, gdyż w razie przeciwnym, względem nich surowe kroki użyte będą.

6 Października.

— Dnia 4 b. m. Jeneral Porucznik *Rüdi-ger* wydał następujące ogłoszenie. W dal-szym ciągu mego rozporządzenia z dnia 30 Września, którem rozkazano Urzędnikom kró-lestwa Polskiego wszelkich stopni, stawić się w Biurze Cesarsko Rossyiskiego Poselstwa w Krakowie, ogłaszam ninieyszem, że również wszyscy Urzędnicy dworu, iakich bądź stopni, tudzież Senatorowie, Posłowie i Obywatele Królestwa Polskiego, obecnie w Krakowie bę-dący, od dnia iutrzeyszego zgłaszać się winni w biurze spomnionego poselstwa.

— Podług *Journal des Debats* konferencya Londyńska postanowiła oddać tron Grecyi Xię-ciu Fryderykowi Niderlandzkiemu.

— Podług wiadomości gieldowych ode-branych w Amsterdamie, zawieszenie hout między Belgią a Hollandyą przedłużone do d. 25 października. — Podług doniesień z Londynu, konferencya przedłużyła takowe o 2 miesiące, z oświadczeniem, iż nadwężenie tego z której bądź strony, uważane będzie iako oświadczenie woyny pięciu mocarstwom.

Na posiedzeniu Izby Reprezentantów w Brukseli dnia 5 b. m. Minister Spraw Zagranicznych urzędowo oświadczył o przystąpieniu Króla Niderlandzkiego do zdecydowanego przez konferencją Londyńską Zawieszenia broni na dalsze dni 14.

ROSSYA

z Petersburga 1 Października.

— NAYIAŚNIEJSZY CESARZ mianować raczył: Jenerała piechoty ienerała adiutanta Barona Rosen i dowódcą oddzielnego korpusu kaukaskiego; dowódcę drugich batalionów pierwszej dywizyi gwardyi pieszej, pozostałych w Petersburgu, tudzież ekwipażów gwardyi ienerała maiora *Stegelmanna* i dowódcą pułku strzelców leyb gwardyi; zaś ienerała maiora *Walchowskiego*, naczelnym kwatermistrzem oddzielnego korpusu kaukaskiego.

— Jenerał intendent pierwszej armii, Jenerał porucznik *Piragow*, na własne żądanie uwolniony został dla zwątlonego zupełnie zdrowia z oświadczeniem mu *Naywyższej łuski*.

— Dnia 26 września pochowano na cmentarzu *Walchowskim* zwłoki śp. feldmarszałka hr. *Dybieza Zabatkowskiego*, według obrzędów kościoła ewangelickiego, z honorami należnymi tego zasługom i dostojństwu.

ANGLIA

z Londynu 3 Października.

— Podług tutejszych gazet zgodzono się na rozmaitych punktach Jamajki na następującą decyzją. „Postanowiono wezwać J.W. hr. *Belmore* o przyłożenie swych starań do jak najprędzszego zebrania się zgromadzenia, celem wyznaczenia deputacyi, któraby nasze zażalenia złożyła u stóp tronu, i najpokorniej upraszała, ażeby, kiedy nasz Naymilszyszy monarcha i lud angielski uważają nas za niegodnych opieki dla słusznych praw naszych, było nam wolno, zapewnić sobie opiekę innego narodu, którey nam tak niesłusznie i nielitościwie nasz własny odmawia.“

— Tutejsze dzienniki zawierają wiadomości z Kolumbii do 2 sierpnia. Odebrane tu prywatne listy mówią miemy jak zwykle w przedmiotach politycznych, z czego wnoszą, iż życzeniem jest panuącej tam władzy, ile bydy może jak naymaiey obznaomić Europę z obecnym stanem Kolumbii. Gazety z Jamajki donoszą przecie, że wiadomości z Kartageny zupełnie są zaspakajające, i że rychłego przywrócenia spoykyności i porządku w Kolumbii spodziewać się można. Gdy sami tylko mieszkańcy międzymorza Panama ogłosili się za wolny i niepodległy naród; przeto wysłano natychmiast 500 ludzi z Kartageny, dla przywiezienia ich do pułuszeństwa, co jak się zdaie, nastąpi bez wielkich trudności; gdyż niepodlegli członkowie nowego Rządu mogą tylko mieć 200 ludzi pod swemi rozkazami, do popierania swojej wolności.

— *Posiedzenia Parlamentu.*— *Izba wyższa.* Posiedzenie d. 28 Września. Zaymowano się wielu bilanami, dotyczącymi szczególniey miejscowości; poczem na żądanie członków Izby niższej nastąpiła konferencya Izb połączonych w przedmiocie poprawek, poczynionych przez Izbę wyższą w bilu o domach dla obłąkanych, a które Izba niższa odrzuciła. Członkowie Izby niższej wyłożyli lordom powody tego odrzucenia, ci zaś postanowili poprawki te wziąć na nowo pod ścisłą rozważę.

D. 29. Przedstawiono wiele petycyy za billem reformy; międzyinnemi złożył lord kanclerz petycją od mieszkańców Edynburga, podpisaną niemniej iak przez 36,150 osób, a zatem, iak lord kanclerz mówił, podpisani na niey byli wszyscy mieszkańcy płci męskiej tego miasta, które w ogóle 140, do 150,000 dusz obeymuie. Lord uważał: iż przed 25 laty byłoby to w Edynburgu cale niepodobnem, gdyż w tenczas, prawie wszyscy powstawali przeciw reformie; w tym względzie jednakże zmieniły się okoliczności tak, że teraz w stolicy Szkocyi niemasz prawie iedney osoby, któraby mogła broń udźwignąć, nieprzychylnie myślała o wielkiej reformie. Dał przytem wyobrażenie dotychczasowego odbywania wyborów w Edynburgu, gdzie miasto przeszło ze 140,000 mieszkańców pozwala obierać swych reprezentantów trzydziestu trzem wyborcom. Wreszcie, gdy lord Brougham przydał uwagę, iż to wcale nie jest dostatecznem, aby niekórzy szanowni lordowie przy nadchodzący dyskusyy o bilu reformy, możeby przyznać chcieli, że Szkocki system reprezentacyiny nie jest dokładay i dla tego przed angielskim nawet potrzebuie poprawy; i że raczej ostatni z pierwszym wspólnie powinien być przyjęty, albo odrzucony; lord Wahrcliff sprzeciwił się temu utrzymując, że możnaby angielski bil odrzucić; a przyznać przecieź iak np. on sam przyznaie, że reprezentacya szkocka potrzebuie reformy, (*Stuchaycie, stuchaycie!* z ławek ministeryalnych.) Tymczasem Szkocya wyraźnie dowodzi, że przy najgorszej reprezentacyi kraj może być bardzo szczęśliwym i dla tego przez ostrożność tylko potrzeba chwycić się środków nowości. Uwagi te pociagnęły za sobą bardzo żywą dyskusyą, po których ukończeniu powstał Margrabia Londondery, celem przełożenia ministeryum pytań zamówionych przez niego względem Belgii. Prosił naprzd o przebaczenie, że dla dłuższej nieobecności hr. Grey, (nie pokazał się on publicznie od śmierci swego wnuka, syna Lorda *Durham*) pytania swoje do sekretarza kolonialnygo (lorda *Godrich*) wymierza, który potrzebne objaśnienia udzielić potrafi. Margrabia czynił Ministrom zarzuty z powodu postępowania ich w sprawie Belgijskiej i zbytniego zaufania xięciu *Talleyrand*. Po usprawiedliwieniu postępowania Ministeryum ze strony lorda *Godrich*, Margrabia *Londonderry* cofnął swój wniosek.

— *Izba niższa.* Na posiedzeniu. Dnia 28 b. m. na zapytanie członka odpowiedział lord *Althorp*, iż rząd cale nie ma chęci zlagodzić kary, wymierzoney na duchownego Rob. Taylor, za gorszące jego nauki. Bil lorda kanclerza w przedmiocie bankructwa odesłany z Izby wyższej uzyskał pierwsze odczytanie, drugie uchwalono na dzień następny. Sir Ch. *Wetherell* żądał wprawdzie dłuższego odłożenia, odrzucono iednakże wniosek jego większością głosów 93 przeciw 56. W wydziale wsparcia p. *Spring Ryce* uczynił wniosek o przeznaczenie 163,670 funt. 9 s. 2 p. na dalsze pokrycie kosztów budowy zamku w Windsor i pałacu Buckingham, nadczem równie iak i w poprzedzających latach nastąpiły długie dyskusyy, w których wielu członków dało poznać swoje niezadowolenie z tych wydatków. Poprawka iaką p. *Hume* w tym względzie uczynił, znalazła tylko 12 obrońców; przy pierwiastkowem iey wnie-sieniu przyjętą była przez 110 głosów. Z po-

wodu sprawozdania o bilu względem wolnego sprowadzania zagranicznego surowego cukru, do rafinowania w kraju i wywożenia go na powrót, P. *Burge* wniósł, iżby wyznaczyć osobny komitet do rozpoznania, czyliby środek ten nie był szkodliwy dla angielskich zachodnio-indyjskich osad. Ministrowie sprzeciwili się temu z powodów inż dawniey wzmiankowanych i wniosok P. *Burge* odrzucony został małą większością 125 przeciw 113 głosom. Izba rozeszła się o godzinie wpół do trzeciej z rana.

BELGIA.

z Brukseli 30 Września.

— Przy otwarciu wczorayszego posiedzenia Izby reprezentantów oświadczył Prezes: że Kommissya jutro zda sprawę o wniosku względem dochodzenia przyczyn ostatniey porażki, poczem przystąpiło zgromadzenie do narady nad własną ustawą i doszło aż do 29 artykułu. Posiedzenie ukończyło się o godz. 4.

— Uwolnieni ze służby oficerowie ożywili nieco obiedwie Izby swemi petycyyami, a w Izbach i przed nimi od kilku dni głośniey, niż dawniey było. Nasze woyska równie iak pierwsze wezwanie gwardyi mieyskiej, o ile dotąd są uorganizowane, udały się na wskazane im stanowiska do obozu. Rozporządzenia i rozkazy dziennie ministra wojny brzmią w istocie, iak gdyby dniem przed wojną wydawane były; z drugiej iednakże strony Król zapewnił w Gandawie, że niewierzy, ażeby się zowwu miały rozpocząć w dniu 10 Paźdz: kroki nieprzyjacielskie. Tym czasem wszystkie te sprzeczności i niepewność ten mają skutek, że niewiadać nigdzie zabiegów o przerwanie stagnacyi handlu i rękodzielnictwa. Jakkolwiek każdy pragnie końca tak długo trwającej kryzys, nikt przecieź nie śmie w tym stanie niepewności prowadzić daley przemysłowych swoich przedsięwzięć, lub rozpocząć nowych. Do politycznych kłopotów, łączący się ieszcze obawa zbliżającej się cholery, która iuż teraz we wszystkich nayzabobonieysze płodzi wyobrażenia, a przy rzeczywistym swoim napadzie, bardzo zgubne mieć może skutki. Rząd dla ochronienia od tey zarazy czyni więcej, niż potrzeba podług nagromadzonych dotąd doświadczeń w wschodniej Europie, przez co tem bardziey ieszcze ścieśnia handel zagraniczny, iuż i tak dosyć utrudniony. Przed portem Antwerpii przy Austruweel zaprowadzono ścisłą kwarantannę, a weszły poniedziałek zawinęło tam 7 czy 8 zagranicznych okrętów z towarami, zamówionemi do Antwerpii. Chciwość zysku umie tu iuż korzystać i z obawy cholery. Oprócz powszechnie znanych preserwatyw, zachwalaia tu także paryskie, „*Vin de séquin*“ i pompatycznie obwieszczaia wynalazek tabaki „*Tabac anti cholérique et prophylactique*“ zaywiaiaiy iak wolnym bydy ma od cholery; gdyż tabaka ta oddala znajduiaące się w Atmosferze małe zwierzątka, które podług naynowszych doświadczeń, uczynionych w Niemczech, rozkrzewiaia cholere; z tego wnosić można co ieszcze u nas poźniey w tej gałęzi przemysłu dziać się będzie. Wczoray było bardzo wielu oficerów i żołnierzy na pobowisku pod Waterloq; nawet Francuzcy inżeniery byli tam dosyć długo ciągle zatrudnieni. W tymczasowym naszym ministeryum żadna lotąd nie zaszła zmiana, a P. *Meulenaera* zaymnie się ieszcze przy zewnętrznych i wewnętrznemi sprawami. P. *Brouckere* nie opuszcza wey surowości względem Belgijskich ofice-

row ulegających examini, a słusznie zapytują niektórzy, czyli minister sam zdał taki examini nauk matematycznych i historycznych. Powszechną litość wzbudziła officerowie, którzy bez względu na poniesione rany, oddaleni są dla tego, że nieposiadają potrzebnych szkolnych wiadomości. Xiążę Sasko-Koburgski, bawiący w Laeken, bardzo rzadko odwiedza Brukselę.

z Antwerpii 29

— Tutejszy Dziennik zawiera co następuje; „Jednoczesna bytność króla w Antwerpii, a Xięcia holenderskiego w Cytadeli, była przyczyną szczególnego spotkania i sceny, która przypadkiem stała się historyczną. Wczoraj po południu o godzinie wpół do 5, Xiążę Oranii i xiążę Fryderyk opuścili Cytadelę, siedli na parowy statek i płynęli koło miasta, matkowie floty powitali ich z najwyższą radością. W tej chwili ukazał się król Leopold, który chciał obejrzyć Fort du Nord, towarzyszył mu świetny orszak i z okrzykami radości przyjęty był na bulwarku. Niespodzianie uyrzeli się tak blisko dwaj ci mężowie, co zdawało się być szczególnem przeznaczeniem tych rywali w najważniejszych wypadkach ich życia. Okrzyki radości obudwóch ludów zmieszały się i odbiły o Skaldę. Ta dwoista harmonia narodowa, to zeyscie się dźwięku niezgodnych głosów, oznaczających przytomność przedmiotów ich poszanowania i miłości, nadały temu dziwnemu obrazowi właściwe i mocne wyrażenie. Rzeka płynęła z wspaniałą powagą, a okręt parowy pruła zuchwale iey powierzchnią, zostawiając za sobą ślady kół swoich. Bulwarki były okryte przechadzałkami, a słońce pięknego dnia jesienno oświecało miejsce tak osobliwego spotkania.

DANIA

z Kopenhagi 1 Października.

— Dwa rosyjskie okręty liniowe i jedna fregata przepłynęły tedy w powrocie z Malty do Kronsztadu.

— Choroba panująca w Seelandji, która dosyć zabrała ofiar, lecz wyłącznie prawie z osób podeszłych w wieku i słabowitych, znacznie się teraz zmniejszyła. W Kopenhadze, równie jak w Jütlandji i na pomniejszych wyspach, stan zdrowia jest nadzwyczaj dobry.

FRANCYA

z Paryża 1 Października.

— Izba Deputowanych. Na posiedzeniu d. 28 Września, przedstawił naprzód Minister Handlu siedm nowych projektów do prawa względem rozmaitych pogranicznych urzędzeń i ustanowienia nadzwyczajnego podatku. Poczem prowadzono dalsze dyskusye nad budżetem r. 1831. W 20 artykule żądano summy 469,000 fr. na subskrypcye literackie. Kommissya zaprojektowała 40,000 fr. na oszczędność. Wniosek ten został przyjęty. Dla instytutu ociemniałych położono summe 210,000 fr. dawniej wynosiła ona 250,000 fr. Po przyjęciu tej, równie jak innych sum budżetowych ministeryum handlu, zajęto się ministeryum wojny. P. Legendre uskarżał się na wzmocnienie korpusu żandarmeryi, i że przez to powiększono budżet summą, wynoszącą przeszło 3 1/2 miliona. Minister wojny odpowiedział: że fermacja 22 brygad żandarmeryi konney, i 75 pieszych, uchwalona została w skutku iednoznadnego życza-

nia wszystkich prefektów, dla utrzymania publiczney spokojności i porządku; że w departamentach zachodnich, żandarmerya położyla już rzeczywiście zasługi. Jenerał Lamarque mniemał, iż ze wszech miar bardzo dobrze uczyniono, że w Vendei dwa do trzech batalionów żandarmeryi wystawione zostały; potrzeba było tylko usunąć ztamtąd poprzednio wszystkie za dawniejszego rządu uorganizowane oddziały tej broni, gdyż te wyraźnie nie nawidzą terażniejszy porządek rzeczy; zamiast tego, przestano na częściowych zmianach, przez co cel zamierzony w połowie tylko osiągnięto. P. Dupin starszy utrzymywał: że należy przyznać żandarmeryi wielkie zasługi; potrzeba iey okazać dowody szacunku i wspierać ią w trudnych iey obowiązkach. PP. Demarçay i Tracy oddali sprawiedliwość zasługom żandarmeryi, wyrażnie się iednak oświadczyli przeciw iey powiększeniu. Po niektórych uwagach ministra wojny, ukończono dyskusyę, a tak budżet ministeryum wojny przeszedł bez zmiany. Przy budżecie ministeryum marynarki, admirał Rigny najprzód zabrał głos. Z summy płacy wynoszącej ogółem 21,914,500 zaprojektowała kommissya 120,000 fr. oszczędności, która po małoważney dyskusyi między sprawozdawcą a Ministrem, przyjęta została. Inne rozdziały tego budżetu nie były wzięte pod dyskusyę. Nad budżetem ministeryum skarbu dał się pierwszy słyszeć P. Podenas żądając zupełnego zniesienia podatku od trunków. P. Mahu! namienił; że podatek ten jest ze wszech miar bardzo uciążliwy, i był już powodem, mianowicie w iego departamencie (Aude) do iawnego nieukontentowania, lecz właśnie dla tego, chociażby się mógł stać przez to niepopularnym, uważa za obowiązek wyraźnie oświadczyć z mównicy, że nie tylko w iego departamencie, ale w całej Francji, każdy jest obowiązany niszczać się z podatków prawem ustanowionych. Przy zakończeniu posiedzenia żądał ieszcze P. Alby, ażeby ustanowione prawem z d. 18 kwietnia r. b. odtrącanie od pensyi, nietylko podług etatowej płacy ieneralnego poborcy wynoszącej 6,000 fr. lecz podług ogólnych iego dochodów, które częstokroć do 100,000 fr. dochodzą, obliczane było. Gdy i P. Harvin podobny wniosek uczynił, tedy obadwa przesłano kommissyi do rozpoznania, a posiedzenie zakończyło się około 6 godziny.

— Posiedzenie Izby Deputowanych dnia 29 Września, otworzył pan Cormenin projektem do prawa następującej osnowy: „Prawo z d. 11 Września 1807 r. względem pensyi nadzwyczajnych, mających się wyznaczać wyższym urzędnikom państwa, znosi się niniejszem.“ Izba zezwoliła na bliższe rozwinięcie tego projektu do prawa, po załatwieniu prawa o parostwie. — Następnie zajmowano się dalszym rozbiorem budżetu na rok 1831. Z kolei przypadał budżet ministeryum skarbu. — Po krótkich dyskusyach nad rozmaitemi iego oddziałami przyjęto go większością 261 głosami przeciwko 15. Na wniosek pana Dubois Ayme przyjęto po dwukrotnem wotowaniu następujący artykuł dodatkowy: „Rząd na przyszłość może tylko publicznie i przez konkurencyę, zawierać kontrakty o kupno lub sprzedaż, nowe budowle lub reparacye, skoro przedmiot przewyższa 3,000 fr. W nagłych tylko przypadkach, które wszakże zawsze należy wykazać być winny, minister do którego to należy może nie zważać na niżej wyszy przepis, z

pod którego iedynie wszelkie nabycia lub obstatunki w zawodzie sztuk pięknych są wyjęte.“

Na posiedzeniu dnia 30 po uczynionem wniosku pana Thabaud Linetiere względem polepszenia stadnin krajowych, naradzano się nad wnioskiem pana Vatout względem udoskonalenia przepisów prawa o wyborach i ten odrzucono. Następnie Prezes Rady Ministrów pan Kazimirz Perier przedstawił Izbie projekt do prawa, wyznaczający 500,000 fr. na wsparcie dla tych, którzy się z powodu wypadków politycznych schronili do Francji. Po obszerney mowie mianey w celu poparcia swego wniosku, pan Perier sam odczytał projekt. Podług złożonych przez niego 2 wykazów, znajduie się obecnie we Francji 2,867 hiszpańskich, 1,524 włoskich i 962 portugalskich emigrantów. Z wyjątkiem niektórych członków korszów, ministrów i jenerałów, którzy pobierają wyższe summy; officerowie sztabowi pobierają codziennie po 2 franki, officerowie stopni niższych i 1/2 franka, podofficerowie i żołnierze nie stojący w koszarach 75 cent. umieszczeni w koszarach, w miarę iak pobierają racye lub nie, 30 do 60 cent. Osoby cywilne podług stopnia urzędu lub towarzyskiego stanowiska, są porównywane z wojskowymi. Kobiety pobierają połowę, dzieci czwartą część. — Rozpoczęto narady względem prawa o parostwie, mówców zapisanych było, za prawem 48; przeciwko prawu 78. Pierwszy zabrał głos pan Chalret Durieu: Powstawał naprzód przeciwko szczególnym zleceniom, uważając ię za niezgodne z obowiązkami Deputowanego, gdyż stawia go w konieczności lub złamania danego swym komitentom przyrzeczenia, lub też działania przeciwko własnemu przekonaniu, gdyby to się zmieniło po odbytych w Izbie dyskusyach. Pan Chalret Durieu, objaśnił także drugie pytanie przesądające, ściągające się do objawionego z kilku stron twierdzenia, że samey tylko Izbie Deputowanych służy prawo zajmowania się reorganizacyą Izby Parów. Po obszernym rozbiornie tej kwestyi, mówca oświadczył, iż nietylko Król, lecz nawet i Izba Parów powinna mieć udział przy naradach o przyszley iey organizacyi. Bronił dziedzictwa iako iedney rękoy mi niepodległości parów; rękoy mi, która się w równey mierze nieznamyduie w żadnym z podanych w miejscu dziedzictwa projektów.

Powstawał potem przeciwko planowi wybierania Kandydatów przez lud, z którychby Król mianował parów; zarazem bardzo dobitnie mówił przeciwko wniesionym przez Kommissye kategoriom, na iakie król ma się ograniczać przy wyborze. Przy końcu swey mowy oświadczył, że co do liczby parów wstrzymuje swe zdanie aż do dyskusyi nad pojedynczemi artykułami projektu. — P. Thouvenel rozbiernął naprzód pytanie, czyli Izba w terażniejszym przypadku niepowinna sama stanowić, odwoływał się pod względem tym do rozprawy, którą w początku zeszłego miesiąca rozdał był pomiędzy członków Izby, a w której dowiódł, iż tak być powinno; zarazem nadmienił, iż sprawozdawca Kommissyi niepotrafił zbici wielu argumentów przez niego przytoczonych. Mówca ze wszystkich sił sprzeciwiał się dziedzicznemu parostwu: „w czasach błędu i ciemnoty (mówił on,) kiedy ludzono się ieszcze nazwiskami, tytułami i przywilejami, łatwo było poiąć, że dziedzictwo w oczach ludu, połączone było z siłą i niepodległością; teraz zaś, kiedy każdy ocenia ludzi i dostojenstwa we-

„Dług prawdziwej wartości, dziedzictwo nie może już podnosić wpływu. Pomniacie, że epoka, kiedy młodsza linia burbonów włada nami, nie jest bardzo stosowna do ogłaszania praw pierworodzeństwa. Przyznajmy sobie sami Mości panowie, izby to w wieku naszym było szczególniejszem przedsięwzięciem nadawać małżonkom tych, którzy osiągnęli parostwo, przywilej, iż i synowie ich będą znowu parami, a przez to na wieczne czasy, (jeżeli tak długo potrwa ustawa) przelewać równie iak dziedzictwo rodu szlacheckiego, dziedzictwo godności prawodawczej. Obok grzechu pierworodnego, który począwszy od Adama, aż do końca świata trwać będzie, nie byłoby nic szczególniejszego nad dziedzictwo parostwa. Mówca oświadczył się za systemem kandydatury; ustawy, mówił on, są akty nieufności, które mają zabezpieczać przyszłość ludów; nieufność ma w polityce jedno znaczenie z przecznością i roztropnością; dziedziczne parostwo z nieograniczoną liczbą członków, których wybór byłby zostawiony Ministrom, według jego zdania, jest najzłobniejszą instytucją, jaką można nadać ludowi i że on dla tego wtenczas tylko będzie głosował za projektem, gdy ten będzie poprawiony w duchu wyrzeczonych przez niego zasad. — P. Lherbette oświadczył, że chociaż był członkiem komisji wyznaczonej do przeyrzenia projektu do prawa o parostwie i w kilku punktach należał do mniejszości, niemoże się jednak wstrzymać od walczenia przeciwko przedstawionemu przez Ministerium projektowi. Względem pytania o stanowiącej władzy Izby, mówca zapytał, co by uczyniono, gdyby parowie odrzucili przedstawione im prawo. Trzy tylko pozostałyby na ówczas środki: mianowanie mnóstwa nowych parów, przez co by poniżono dostojenstwo, króremu w oczach ludu chciano nadać większą powagę; zostawienie dawną organizacją parostwa, co by powszechną wzbudziło niechęć, gdyżby niedopelniono jednego z przyrzeczeń, danych w lipcu zeszłego roku; lub też przeyrzenia bez wpływu Izby parów, artykułu ustawy ściągającego się do parostwa; lecz iakżeżby można zaprzeczyć tej Izbie prawo, przyznane poprzednio? Czyliżby to nie było istonie wielkiem działaniem politycznem (*Coup d'etat*) konieczność usunięcia wszelkich powodów do nowych zamieszek, rozkazanie więc wyłączyć Izbę parów od wszelkiego wpływu przy naradach względem przyszłej iey organizacyi.

W dalszym ciągu swego głosu, mówca oświadczył się przeciwko dziedzictwu i mówił za systematem wyborów, twierdząc, że Izba Parów w skutek nowego prawa, powinna otrzymać zupełnie nową organizacyą, że nie powinna już być ani tymczasową Izbą z roku 1830, ani też Izbą dawnej ustawy; lecz że w zasadach swych powinna być zgodną z dwoma drugimi władzami krajowemi i równie iak te, nowo być ustanowiona. Powstawał także przeciwko artykułowi dodatkowemu projektowi rządowego, według którego, prawo to, raz jeszcze ma podlegać rewizyi, i artykuł ten nazwał niebezpiecznym i przeciwnym ustawie. Przyznał wszakże, że Ministerium przeczulo tę zasadniczą prawdę, w sprawie prawodawstwa; to jest: że prawa, iako zostające w ciągłym stosunku z wypadkami, potrzebami i obyczajami, mają zawsze tylko odnośną (relative) nigdy zaś niemającą bezwzględnej (absolute) wartości; że mogą być dobre i stosowne dla jednej epoki, a nie dla drugiej i że dla tego, prawa nie mogą być uchwalane na wieczne czasy.

Aby zachować konsekwencyą, powinno było ministerium zastosować zasadę tę, nie do jednego tylko artykułu o parostwie, lecz do wszystkich; otwarcie powinno było wyznać, że w ustawie znajduje się jedna niedostateczność, która nie da się postrzeżać w dawniejszych ustawach Francyi i innych krajów, to jest: iż brakuje artykułu, stanowiącego w iakich przerywach, iakim sposobem i przez którą władzę państwa każdy przepis ustawy może być przeyrzany; iasna bowiem, że bez artykułu takiego władze w skutek ustawy istnace, niemogłyby iey nigdy zmieniać, bez zniszczenia prawa własnego istnienia. Mówca oświadczył; iż w swoim czasie przedstawi Izbie ściągający się do tego projekt. Dodanie takiego przepisu do ustawy, dozwalałoby nietylko modyfikacyą praw, wedle (każdoczesnych potrzeb towarzystwa, lecz nadto, nastęczyłoby duchom niecierpliwym drogę prawną do osiągnięcia pożądaných poprawek i wstrzymałoby ich od domagania się przemocą tego, czego mogą się spodziewać po mądrości władz i państwa w czasie. W końcu mówca głosował przeciwko projektowi ministerium i komisji, jeżeli nie nastąpią wymienione przez niego zmiany. — P. Audry de Puyraveau twierdził, że gdy dawna Izba sama z siebie utworzyła władzę stanowiącą, upoważnienie to przeszło i na Izbę terażniejszą, która sama ma prawo stanowić względem przyszłej organizacyi Izby Parów; przy ustanowieniu trzeciej władzy krajowej, protestuje przeciwko wnieśzaniu się Rządu, iakoteż dawnych parów, którzy stosownie do artykułu 23 ustawy istnieć przestali z końcem ostatniego posiedzenia. Mówca głosował za oznaczoną liczbą wybieralnych parów. Również i Jenerał Thiard twierdził, iż terażniejsza Izba deputowanych ma moc stanowienia w terażniejszym przypadku i że w skutek tego, Izba parów od narad w tym przedmiocie powinna być wyłączona. Ciało polityczne które wbrew życzeniom narodu, miesza się do narad dotyczących jego bytu jest potworne (*Unding*). Co do dziedzictwa parostwa, pomiiając nawet zmianę zaszłą w obyczajach, terażniejszy skład Izby parów jest największą przeszkodą zastosowania do iey tej zasady; mówca sądził, iż może pominąć wyliczenie wad terażniejszego składu, gdy te powszechnie są znane, i iż nie byłby wcale dotknął tak drażliwej materii; lecz gdy Prezydent Rady ministrów przedstawiając projekt do prawa równie iak Sprawozdawca, wyliczał ważne przysługi, czynione wolności przez Izbę parów, tedy on widzi się zmuszonym oświadczyć, iż pośrednicząca ta władza państwa, w niczem niepośredniczyła, lecz wszystko tylko potwierdzała, jeżeli osobny iey interes nie był narażony. Wybieralność iedynie może pogodzić Izbę parów z Narodem i zjednać iey znowu powagę, iakiej potrzebuje do pelnienia swych obowiązków. Minister Sprawiedliwości oświadczył niedawno, że zgodność między Rządem a Izbami jest pierwszą potrzebą Francyi; niemniej potrzebną jest zgodność między Izbami a narodem; lecz projekt przedstawiony przez Ministerium, którym się ostoniła odrzucona przez naród zasada, nie jest zdolnym do wzmożenia tej zgodności; jest to raczej żar niezgody, który Ministerium wrzuca do Izby, niezważając, iż przez to popiera sprawę arystokracji europejskiej. Protestował ze wszystkich sił przeciwko należeniu Izby parów do narad w toczącej się kwestyi, gdyżby to uważał za nad-

wereżenie ustawy i najwyższej władzy Irdu, równie iak przeciwko każdemu projektowi do prawa, któryby nie pochodził bezpośrednio i wyłącznie z Izby wyborczej. Dalsze dyskusye odłożono do dnia następnego.

G R E C Y A.

— Podług listu z Patras z d. 28 sierpnia, *Maurokordato*, Naczelnik powstańców, uszedłszy z innemi przewodnikami powstania do Hydry, ledwo tam nie został ukamienowany od pospólstwa, Rossyjskie okręty polaczywszy się, iak utrzymują, z angielskimi i francuzkimi, blokują Hydrę i żądają wydania sprawców zawichrzenia, celem wymierzenia na nich kary. Na d. 7 września ma być zwołane zgromadzenie narodowe, przez co spełzną wszelkie dalsze usiłowania źle myślących. Listy z Aten donoszą, iż Prezes chce na zgromadzeniu przedstawić nowy protokół, którego oczekuje z Londynu, a który wymieni ma władzę Grecyi. Sekretarz spraw zagranicznych, *Rizo*, miał postanowić usunąć się od czynności rządowych. Bey *Mayny*, Piotr *Manromichali* wraz z braćmi, ciągle jest więziony w Naponi. Twierdzą że Rząd miał zamiar wypuścić w obieg 5 milionów feników w papierach.

ROZMAITOŚCI

— Jeden z dzienników Dublińskich donosi o zetknięciu się dwóch statków parowych co następuje: „Dnia 24 września w nocy między godziną 12 a 1 zetknęły się z sobą dwa parowe statki *Leeds* i *City of Dublin*, przez co ostatni byłby prawie zatonał. *City of Dublin* płynął z Liverpool do Dublina, pozapalał lampy, kiedy w odległości ćwierci mili (angielskiej) spostrzegł drugi statek parowy, naprzeciw siebie szybko się posuwający. Zaczęto głośno krzyżeć, dla ostrzeżenia o niebezpieczeństwie, lecz głosu nie usłyszano, a zetknięcia się uniknąć już nie było można. Kilka minut przed tą katastrofą, wszyscy podróżujący mężczyźni znajdowali się na pokładzie okrętu, biegali tu i owdzie, porywali deski, a niektórzy pouciekali na drabiny. Kapitan rozkazał puścić parę iak tylko można najwyżey, aby cokolwiek zboczyć. Nastąpiła straszliwa pauza przez kilka sekund, a następnie usłyszano łoskot pochodzący z zetknięcia się statków. *City of Dublin* został uderzony w tyle, nieco za kołami, oderwało się kilka desek, a woda zafala natychmiast kabinami damskimi. W pierwszej chwili przestraszeni i rozpaczli, dowódzca statku zawołał: Już po wszystkim, zginęliśmy wszyscy! Jęki, płacz i krzyki wydobywały się z kabin kobiet; wszyscy ięczeli albo gotowali się na śmierć, na iaką ich zatonięcie statku wystawić miało. Statek stanął, a ponieważ zgubiono ster, nie można już było ani myśleć o poruszeniu iego. Scena ta trwała blisko przez 3 kwadransy, poczem *Leeds* zwrócił się i przybył na pomoc. Gdyby *City of Dublin* opatrzony był w trałkę głosową, albo gdyby *Leeds* miał swoje noce latarnie pozapalane, możnaby było zapobiedz temu nieszczęściu; gdyż pierwszy byłby miał dosyć czasu do uniknięcia niebezpieczeństwa.